

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4085/2019
15.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Раде Затезало, адвокат из ..., против туженог ЈП "Електропривреда Србије" ..., Одсек за техничке услуге ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1769/18 од 11.06.2019. године, у седници одржаној 15.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1769/18 од 11.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1738/17 од 29.03.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој као потрошачу електричне енергије под корисничким бројем ближе наведеним у том делу изреке на име дуга по основу накнаде штете услед незаконитог и неоснованог наплаћивања трошкова обрачуна, израде рачуна и поштанских трошкова испостављања рачуна за утрошену електричну енергију исплати 3.873,47 динара у месечним износима ближе описаним у том делу изреке са законском затезном каматом за сваки појединачни оброк исплате и то почев од 29. у месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1769/18 од 11.06.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев у целисти, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против наведене правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешне одлуке о трошковима поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Предмет тужбеног захтева у овој парници је накнада штете. Вредност предмета спора је 3.873,47 динара (32,73 евра).

У овом случају не може се применити члан 403. став 2. ЗПП по коме је ревизија увек дозвољена у случају преиначења јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић